क्रौञ्चारण्य n. N. pr. eines *Waldes.*

*क्रौञ्चाराति m. Bein. Kârttikeja's.

क्रौञ्चारि m. Bein. 1) Kârttikeja's. — 2) Paraçurâma's Bâlar. 94,19.

क्रौञ्चिकीपुत्र m. N. pr. eines Lehrers.

क्रौड 1) Adj. (f. ई) *aprinus.* — 2) *Pl. *die Schule des* Kroḍa Ind. St. 13,419.

*क्रौडि m. Patron. von क्रौड.

*क्रौड्या f. zu क्रौडि.

क्रौर्य n. *Grausamkeit, Härte des Gemüths.* Auch Pl.

क्रौलायन m. Patron. Pl. Verz. d. B. H. 55 (क्रौ°).

*क्रौशशतिक Adj, 1) *hundert* Kroça *gehend.* — 2) *der es verdient, dass man aus einer Entfernung von hundert* Kroça *zu ihm kommt.*

*क्रौष्टायन m. Patron. von क्रोष्टु. Davon *°क.

*क्रौष्टुकर्ण Adj. *aus* क्रोष्टुकर्ण *stammend.*

क्रौष्टुकि m. 1) Patron. von क्रोष्टुक. — 2) *Pl. N. pr. eines Kriegerstammes.

*क्रौष्टुकीय m. *ein Fürst der* Kraushṭuki.

*क्रौष्ट्र Adj. von क्रोष्टृ.

*क्रौष्ट्रायण m. Patron. von क्रोष्टृ. Davon *°क.

क्लथ्, क्लाथति 1) *sich drehen* oder *ballen.* — 2) *हिंसायाम्.

*क्लथन n. Nom. act. zu क्लथ् 1).

*क्लद्, क्लदते v. l. für क्लन्द्, क्लन्दते.

क्लदीवत् Adj. vielleicht *feucht.*

क्लन्द् 1) *क्लन्दति (आह्वाने रोदने च). — 2) क्लन्दते (वैक्लव्ये oder वैकत्थ्ये) *erklingen, ertönen* Çira-Up. 5,12.

क्लन्दी Adj. (f. आ) vielleicht *geräuschvoll.*

*क्लप्, क्लापयति v. l. für क्लृप्.

*क्लपुष n. *Urinblase* Gal.

क्लम्, *क्लामति und क्लाम्यति *müde werden, erschlaffen, verschmachten.* Das Verbum finitum nur in ganz späten Werken, z. B. Kâd. 75,5. — Partic. क्लान्त 1) *ermüdet, abgemattet, erschlafft, abgespannt.* — 2) *traurig* Varâh. Jogaj. 4,22. — 3) *verwelkt, ausgedörrt.* — 4) *schmächtig.* — Caus. क्लामयति *ermüden, erschlaffen* Çira-Up. 5,12. — Mit परि *in hohem Grade sich erschöpft fühlen* Kâd. II,16,15. °क्लान्त *in h. G. erschöpft, — abgemattet.* — Mit वि Med. *verzagen.*

क्लम m. (adj. Comp. f. आ) *Ermüdung, Erschöpfung, Erschlaffung, Abspannung* 217,31.

*क्लमथ und *क्लमथु m. dass.

*क्लमिन् Adj. *müde werdend, erschlaffend.*

क्लाव्, *क्लावते (भये). क्लावित *gestammelt ausgesprochen* Saṁhitopan. 7,3. — Mit *वि *in Verwirrung gerathen.*

क्लान्ति f. = क्लम.

क्लिद्, क्लिद्यति 1) *feucht werden.* क्लिन्दत् *feucht, triefend* Mudrâr. 108,5. — 2) *in Verwesung übergehen* Karaka 6,30. — क्लिन्न 1) *feucht geworden, feucht* Gaut. — 2) **triefend* (von den Augen). — 3) *verwest, in Fäulniss übergegangen* Karaka 1,11. 27. Lalit. 165,8. — 4) *von Mitleid bewegt* (Herz). — Caus. क्लेदयति 1) *feucht machen, befeuchten.* — 2) *besudeln.* — Mit अव in अवक्लेद्. अवक्लिन्न *erweicht* Karaka 1,16. — Mit आ, आक्लिन्न *von Mitleid bewegt* (Herz). — Mit समा, °क्लिन्न *feucht.* वसु so v. a. *Speise und Trank.* — Mit उद् in उत्क्लेद् und उत्क्लेदिन्. — Mit उप, °क्लिन्न 1) *feucht, nass* Karaka 3,8. — 2) *verfault, in Fäulniss übergegangen* Karaka 1,24. 6,11. — Caus. *durchnässen, erweichen* Karaka 6,23. — Mit परि, °क्लिन्न *über und über feucht, — nass.* — Mit प्र Med. *feucht werden.* — प्रक्लिन्न 1) *feucht geworden, feucht.* — 2) *in Fäulniss übergegangen* Karaka 6,11. 7,11. — 3) *von Mitleid bewegt.* — Caus. प्रक्लेदयति Karaka 6,11 fehlerhaft für प्रक्लेशयति. — Mit वि, विक्लिन्न 1) *durchnässt, erweicht.* — 2) *von Mitleid bewegt.* — 3) **alt.* — 4) *=शीर्ण. — Mit सम्, संक्लिन्न *befeuchtet, erweicht.*

क्लिध in विक्लिध.

*क्लिन्द्, क्लिन्दति und °ते (परिदेवने).

क्लिन्न 1) Adj. s. u. क्लिद्. — 2) m. N. pr. eines Verfassers von Mantra bei den Çâkta. — 3) *f. आ *Solanum diffusum* Râgan. 4,34.

*क्लिन्नक Adj. *ein wenig angefeuchtet* Comm. zu Gobh. 2,1,10.

क्लिन्नत्व n. *das Feuchtsein* Suçr. 2,309,5.

*क्लिन्ननेत्र Adj. *triefäugig.*

क्लिन्नवर्त्मन् n. *eine best. Krankheit des Augenlides.*

*क्लिन्नाक्ष Adj. *triefäugig.*

क्लिब् vielleicht *das Gelingen.*

क्लिश् 1) क्लिश्नाति *a) plagen, quälen, belästigen, Jmd* (Acc.) *Beschwerde verursachen.* — *b) *leiden, Beschwerde empfinden.* — 2) क्लिश्यति *quälen, Schmerz bereiten;* mit Acc. Spr. 3049. — 3) क्लिश्यते (selten °ति) *geplagt —, gequält werden, sich abquälen, — abmühen, Beschwerde empfinden, leiden.* — 4) Partic. क्लिष्ट und *क्लिशित *a) geplagt, gequält, belästigt, in einen leidenden Zustand versetzt.* क्लिष्टं (Adv.) जीव् *unglücklich leben.* — *b) mitgenommen, verletzt, versehrt, in einen schlechten Zustand versetzt, abgenutzt, verbraucht, zu Schanden gemacht.* — *c) mit Beschwerden —, mit Leiden verbunden.* — *d)* in der Rhetorik *gezwungen, dunkel, nicht leicht verständlich* Vâmana 2,1, 21. fgg. — Caus. क्लेशयति *plagen, quälen, belästigen.* — Mit उद् *in einen unbehaglichen Zustand gerathen;* nur Absol. und उत्क्लिष्ट *in einen krankhaften Zustand gerathen* Karaka 6,3. — Caus. *in Aufregung versetzen* (die Flüssigkeiten des Leibes). — Mit समुद्, समुत्क्लिष्ट *in einen unbehaglichen* oder *krankhaften Zustand versetzt* Karaka 6,4. — Mit परि 1) *quälen, plagen;* nur Absol. — 2) °क्लिश्यति und °ते *leiden, Qualen empfinden.* — 3) परिक्लिष्ट *schwer geplagt, gequält, leidend, Beschwerden empfindend, mitgenommen, schwächlich* (217,27) von Menschen, Thieren und Pflanzen. °म् Adv. *mit einem Gefühl des Unbehagens, ungern* (geben). — Caus. *quälen* Vîs. — Mit प्र Caus. *in einen krankhaften Zustand versetzen* Karaka 6,11 (प्रक्लेदयति gedr.). — Mit संप्र *kneten, quetschen* Âpast. Çr. 15,12,14. — Mit वि, विक्लिष्ट *verletzt, zu Schanden gemacht.* Vgl. विक्लिष्ट. — Mit सम् 1) *quetschen* (nur संक्लिश्य und संक्लिष्ट). — 2) *quälen, belästigen* (nur Infin.). — 3) संक्लिष्ट *a) angelaufen, beschlagen* (Spiegel) Karaka 4,1. — *b) mit Beschwerden verbunden.*

क्लिष्टत्व n. *Gezwungenheit, Dunkelheit, Unverständlichkeit* (des Ausdrucks).

क्लिष्टवर्त्मन् n. *eine best. Krankheit des Augenlides.*

क्लिष्टवृत्ति Adj. *ein kümmerliches Leben führend.*

*क्लिष्टि f. 1) *Plage, Beschwerde.* — 2) *Dienst.*

क्लीत m. *ein best. giftiges Insect.*

क्लीतक 1) Adj. *zu Teig* oder *Brei gemacht* Gobh. 2,1,10. — 2) n. *a) Teig, Paste.* एक° *aus einer* (Bohne des Karaṅga) *gemacht* Âçv. Gṛhj. 3,8,8. — *b) Süssholzpaste* Bhâvapr. 1,172,9. — *c) Glycyrrhiza glabra* oder *echinata* Karaka 1,1. — 3) m. oder n. *eine best. Pflanze mit giftiger Wurzel.*

क्लीतकिका f. *die Indigopflanze.*

*क्लीतनक und *क्लीतनायक n. *eine Süssholzpflanze* Râgan. 6,148.

*क्लीतनी f. *die Indigopflanze* Râgan. 4,83.

*क्लीव्, क्लीवते (अधार्ष्ये, आधार्ष्ये). Vgl. क्लीबय्.

क्लीब 1) Adj. (f. आ) *a) unvermögend, entmannt;* m. *Eunuch.* — *b) unmännlich, verzagt, feig* (von Personen, vom Herzen und von Reden); m. *Schwächling, Feigling.* — 2) n. *Neutrum, das sächliche Geschlecht.*

क्लीबता f. 1) *männliches Unvermögen.* — 2) *Schwäche* (eines Grases).

क्लीबत्व n. *männliches Unvermögen.*

क्लीबय्, °यते *sich unmännlich —, sich feig benehmen.*